

Hartvig Frisch: Efter at Spørgsmaalet om Lægmands Medvirken under Hensyntagen til de vide Strafferammer nu er gjort til Genstand for en længere Diskussion, vil jeg gerne tilføje for mit eget Vedkommende, at en af de Betragtninger, der er særlig afgørende for mig, er, at man efter den nye Straffelov ved Siden af Dommen ogsaa tager udtrykkelig Stilling til Spørgsmaalet om de borgerlige Rettigheder. Jeg ser ikke rettere, end at netop i dette Spørgsmaal, som gælder det almindelige Omdømme mellem Mennesker, maa en Lægmands Indflydelse være meget afgørende, og denne Ændring har for mig i høj Grad bidraget til Ønsket om, at man ogsaa ved disse Retter kan faa det læge Element repræsenteret gennem Domsmand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg erindrer ganske tydeligt fra de forskellige Diskussioner om Straffeloven i sin Tid, at Juristerne var saare utilbøjelige til at ville anerkende Lægerne som de eneste virkelig fagkyndige og sagkyndige, naar Talen var om Utilregnelighed. Der var Striden mellem Jurister og Læger meget skarp, og Juristerne var ikke tilbøjelige til at give efter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kendte den Praksis, der allerede foreligger med Hensyn til Frakendelse af borgerlige Rettigheder, vilde han vide, at de professionelle Dommere, om jeg saa maa sige, netop i meget høj Grad har forladt Fortiden paa dette Punkt. Der er afsagt den ene Dom efter den anden, som viser dette — ja, jeg tror, baade for Forbrydelser som Indbrudstyveri og Falsk foreligger der Domme for, at de ikke er en i den offentlige Mening vanærende Handling, saa man ikke har frakendt de borgerlige Rettigheder. Det ærede Medlem kunde næsten ikke have valgt noget Punkt, der var uheldigere at sætte ind paa end netop dette, naar han vilde godtgøre Betydningen af Lægmands Medvirken.

Til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen skal jeg blot sige, at ingen Jurist nogen Sinde har modsagt, at Lægerne var de rette til at afgøre, om Folk var sindssyge.

Det er paa det Punkt, Lægerne er sagkyndige. Det, som vi ikke vilde lade Lægerne afgøre, er, om de vedkommende skulde straffes. Det er et andet Spørgsmaal, og dér er det Juristerne, der skal have Afgørelsen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Det ærede Medlem Hr. Pürschel vilde afvise min Betragtning med en Paastand, som altsaa maa hvile paa hans Ord alene, men gik slet ikke ind paa det, som jeg vilde fremhæve, at med Hensyn til dette Spørgsmaal maatte det almindelige Skøn Mand og Mand imellem, netop det læge Skøn, rent teoretisk siges at være en meget afgørende Faktor. Det gik det ærede Medlem Hr. Pürschel slet ikke ind paa. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at Dommerne her havde forandret sig, at de var fjernt fra deres Fortid. Det var jo allerede noget, hvori jeg i Virkeligheden kunde finde en Støtte for min Opfattelse; der har altsaa været en Fortid paa dette Punkt. Det, jeg fremdrog, var, at naar Spørgsmaalet om det almindelige Omdømme og de borgerlige Rettigheder drages frem, som det nu sker, saa maa man rent teoretisk sige, at her har det læge Element om ellers noget Sted sin Plads; men det Spørgsmaal gik det ærede Medlem Hr. Pürschel ganske uden om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nu taler om Dommernes Fortid, viser det atter, at han bevæger sig paa et Omraade, hvor han ikke er hjemme. (*Hartvig Frisch:* Det var det ærede Medlem, der talte derom). Aldeles ikke; jeg talte om Fortidens Opfattelse, ikke om Dommernes, thi det var i meget ringe Grad Dommerne, der havde Afgørelsen af dette Spørgsmaal tidligere; det var i væsentlig Grad Administrationen. Det er Forskellen. Men det er farligt at diskutere paa et Omraade, hvor man ikke har Bund under Fødderne, og det er det ærede Medlem i Dag et straalende Bevis paa. Det samme gælder, naar det ærede Medlem siger, at jeg ikke har omtalt det, han har fremhævet, at Lægmand skulde afgøre, hvorvidt de borgerlige Rettigheder skulde fortages eller ikke. Jeg har netop nævnt udtrykkelige Eksempler paa, at